

Glønborg (KRF):

Jeg kan på Kristeligt Folkepartis vegne tilslutte mig de to andre mindre midterpartier i selve holdningen og blot tilføje, at Kristeligt Folkeparti er med i arbejdet for en vis privatisering af nogle statsvirksomheder, men for os er det vigtigere at have Socialdemokratiet med i forsvarsforliget, end det er, at det bliver lige netop denne virksomhed, der bliver privatiseret. Derfor må vi selvfølgelig gå imod.

Kim Behnke (FP):

Ja, der er jo ikke ret mange at takke for tilslutning til forslaget, så det vil jeg vente med til en anden gang, når vi når så langt.

Jeg vil blot tage udgangspunkt i nogle af de bemærkninger, der har været. Hovedargumentet omkring forsvarsforliget vil jeg vente lidt med og i stedet for sige f.eks. til hr. Jørgen Estrups bemærkninger om, at det her var et ideologisk flagskib for Fremskridtspartiet, at dér tager hr. Jørgen Estrup ganske fejl. Jeg tror ikke, at hr. Jørgen Estrup i bemærkningerne til forslaget kan finde nogen ting, som gør, at dette forslag skulle være specielt ideologisk. Tværtimod har vi i al beskedenhed søgt at bestræbe os på at gøre forslaget meget faktisk, altså fyldt med faktiske oplysninger om den pågældende institution.

Påstanden om, at det skulle være en drillesag, hvor vi blot ønsker at drille regeringspartierne, holder bestemt heller ikke stik, men vi må tilstå, at en anelse forundret er vi da over, at man helt op til september 1989 i Finansministeriet havde privatisering af Statens Konfektion liggende øverst i bunken af de sager, man arbejdede med, og så er der siden da pludselig ikke sket mere. Derfor fandt vi anledning til selv at gå på banen og fremsætte forslaget i håb om, at det blot skyldtes en forglemmelse i regeringen, at den ikke var nået videre.

Når CD's ordfører, hr. Arne Melchior, så gør betragtninger om, at det at privatisere såmænd bare er noget med at flytte folk ud af statistikken, så de ikke længere er statsligt ansatte, men i stedet for figurerer som privat ansatte, så bliver jeg nødt til at gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at der altså er en lang række andre gode grunde til at privatisere end lige de statistiske. Lad mig bare i flæng nævne, at vi jo alle er belastet af den meget betydelige statsgæld, som et flertal her i Folketinget har pådra-

get staten, og en vej til at afvikle denne statsgæld er altså, at man sælger ud og får nogle penge i kassen, så man kan få afviklet noget af sin gæld.

Derudover har vi et ønske om, at virksomhederne får mulighed for at ekspandere, får mulighed for i langt højere grad at konkurrere og vel at mærke konkurrere og ekspandere, uden at der kan være helt eller halvt skjulte offentlige subsidier.

Så er jeg fuldstændig enig med hr. Arne Melchior i betragtningen om, at der i øjeblikket i Statens Konfektion gøres et ganske fint stykke arbejde, og at vi jo da kun kan glæde os over, at en statsvirksomhed som Statens Konfektion har gjort et ganske pænt stykke arbejde.

Men der er ingen af ordførerne, der har taget udgangspunkt i de statistiske faktiske oplysninger, som forsvarsministeren kom med, nemlig vedrørende omsætningen i Statens Konfektion; den er faldende. Og vi ønsker altså at bevare denne dygtige, gode arbejdsplads. Det er faktisk begrundelsen for, at vi overhovedet har fremsat forslaget. Vi vil skabe en meget bedre, en større virksomhed, en virksomhed, der ikke mister omsætningen, men som er i ekspansion, en virksomhed, som kan ansætte flere medarbejdere og kan tilkæmpe sig større markedsandele.

I den forbindelse fristes jeg til at citere fra Jyllands-Posten den 28. september 1988 – og jeg fristes i et sådant omfang, at jeg vil gøre det – hvor direktør Sten Lohse klart og utvetydigt udtaler: »Det er nemmere for en privat virksomhed at have private kunder. Det er omvendt svært at forestille sig en statsvirksomhed med en privat kundekreds. Det offentlige kan ganske vist tilbyde lavere priser med statskassen i ryggen, men jeg tror ikke, at man vil acceptere så skæve konkurrencevilkår.«

Og det er jo det, det handler om. Det handler om, at vi ønsker, at virksomheden skal kunne få en større kundekreds; vi ønsker, at virksomheden skal kunne få flere medarbejdere. Og dér er holdningen hos direktøren, at det får man lettere og bedre, i det øjeblik virksomheden er en privat virksomhed, frem for at den er underlagt de mange ulemper, der er ved at være en statsvirksomhed, ikke kun rent budgetmæssigt, men også rent bevillingsmæssigt, når man skal have penge både til nye anlægsprojekter og til at udvide sin drift i det hele taget.